

Tegning: Marvin Halleraker

Satanismen er ikke noe for Russland

Putin må ha lov til å mislike kjønnskifteoperasjoner i Vesten. Men det holder ikke som begrunnelse for å erobre Ukraina.

Å | Kommentar

Halvor Hegtun
Kommentator

Den som fører krig, må sette seg et klart og tydelig mål. Ellers kan ikke generalene lede og motivere sine tropper.

Her har det skortet for russerne fra aller første stund. President Vladimir Putin har ennå ikke klart å fortelle sine landsmenn eller andre hva som er planen med den militære «spesialoperasjonen» i Ukraina.

Fredag holdt Putin en 37 minutters tale for å erklære at de fire fylkene Donetsk, Luhansk, Kherson og Zaporizjzja var blitt russiske. Neste skritt var å få Ukraina til å legge ned våpnene og komme til enighet om fred.

Problemet var bare at ukrainerne slett ikke la ned våpnene, men i stedet drev og

gjenerobret land mens Putin snakket. Dessuten brakte ikke talen noen avklaring av Russlands mål. Den skapte bare ytterligere forvirring og uro i en verden som er nødt til å ta denne farlige mannen på alvor.

Sammensurium. Det hele hadde vært mer oversiktlig dersom Putin hadde nøydt seg med å snakke om Ukraina. Men presidenten viklet seg i stedet inn i et sammensurium av et angrep på angelsakserne (!) og hele den vestlige kulturkrets fra middelalderen og fremover.

Diplomater og politikere må lete som best de kan etter streif av lys. Noen ørsmå åpninger som gjør det mulig å komme

med en politisk føler, en invitasjon til samtaler for i det minste å bygge ned spenningen.

Men fredag satt de rådløse foran TV-apparatene og hørte Putin geberde seg over Vestens kolonisering av Afrika, slavehandelen, drapene på indianere i Nord-Amerika, europeernes ufine opptreden overfor indere og kinesere. Angelsakserne gjorde de innfødte avhengig av rusmidler der de kom. Så uttrykket de etniske grupper med overlegg, forklarte den russiske presidenten.

Satanismen er den nye vin. I Vesten er det etter Putins vurdering gått ad undas med den kristne moral og de tradisjonelle familieverdiene. Mor og far er blitt til forelder 1 og forelder 2. Et tredje kjønn er dukket opp ved siden av kvinne og mann. På toppen kommer kjønnskifteoperasjonene, i sum en galskapskultur som Putin kaller «satanismen» og som det stolte, gamle Russland aldri kommer til å underkaste seg.

Land som Tyskland og Japan er fortsatt på kynisk vis okkupert av amerikanerne, forklarte Putin, selv om de skamløst blir kalt for likeverdige partnere. For øvrig er USA det eneste landet som har brukt atomvåpen og med det «satt en standard». Akkurat de tre ordene, «satt en standard», var det mest uhyggelige i hele talen. Kan Putin selv gripe til sånne våpen? Ødelegge en by og noen tusen mennesker i et slags selvforsvar mot Vestens satanisme?

Alpinisten fra Alpene fikk avsmak. Vladimir Putin er fra St. Petersburg, en by som ble grunnlagt av Peter den store for å gi Russland et ansikt mot vest. Rundt årtusenskiftet var Putin en ivrig alpinist på ferie i St. Anton i de østerrikske alper. Han smilte og snakket utmerket tysk der han satt i stolheis iført skidress i vestlig snitt. På samme måte har mange av hans søkkrike omgangsvenner hatt det fint i sine ferielott og yachter på vesteuropeiske middehavstrender.

Når og hvordan Putin utviklet slikt et brennende hat til alt fra vest, blir et studium for psykologer og antropologer i mange år fremover.

En kilde i norsk etterretningstjeneste har pekt på noe beklagelig: KGB, den gamle sovjetiske etterretningstjenesten, sendte aldri sin medarbeider Putin til Paris, London eller en annen storby i Vest-Europa. Der kunne han ha fått verdifull føling med vestlig tenkning og demokrati.

I de intetanendes dal. Putin tjenestegjorde i stedet i vasallstaten DDR, attpåtil i «de intetanendes dal» i Dresden der det ikke var mange som klarte å ta inn vestlig TV. I Dresden var Putin da kommunismen og hele DDR-staten raknet. Etterpå gikk Sovjetunionen i knas. Det var en ulykke og en ydmykelse, partisejefene den gangen skjønnte ikke rekkevidden av hva de var med på, forklarte Putin i sin fredagstale. Men gjort er gjort og spist er spist. «Vi søker ikke tilbake dit», sa Putin om Sovjetunionen.

Kanskje kom det ved denne setningen et lettelsens sukk fra kasakhstanere, georgiere og baltere. Selv Putin har et slags magemål, han har ikke tenkt å herske overalt. Men stemmen og kroppsspråket hans var av det innbitte og hatefulle slaget.

En faen-heller-tone som lover alt annet enn godt.

Putin har ennå ikke klart å fortelle sine landsmenn eller andre hva som er planen med den militære «spesialoperasjonen» i Ukraina